Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2026/2383

3.11.2026

DIREKTIVA (EU) 2026/2383 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 21. oktobra 2026

o spremembi direktiv 2009/43/ES in 2009/81/ES glede poenostavitve prenosov obrambnih proizvodov znotraj EU ter poenostavitve javnih naročil na področju varnosti in obrambe

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 53(1), člena 62 in člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([2]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Kot je poudarjeno v Skupni beli knjigi Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 19. marca 2025 o prihodnosti evropske obrambe Pripravljenost 2030 (v nadaljnjem besedilu: skupna bela knjiga), se Unija spoprijema z akutno in vse večjo grožnjo, ki je povezana zlasti s tem, da se je z vojno agresijo Rusije proti Ukrajini v Evropo vrnil obsežen konflikt. Nujno je, da Unija v odziv na vse večje varnostne izzive in za okrepitev svoje strateške avtonomije in odpornosti odločno ukrepa, da bi okrepila svoje obrambne zmogljivosti, ter da še naprej neomajno podpira Ukrajino. Ključen vidik teh prizadevanj je, da je treba povečati zmogljivosti Unije za obrambno proizvodnjo v Uniji in izboljšati njeno zanesljivost oskrbe, da se vzpostavi resničen evropski trg za obrambne proizvode in storitve, da se bodo lahko Unija in njene države članice učinkovito odzivale na nastajajoče varnostne zahteve. Nujno je okrepiti evropsko obrambno pripravljenost in tako zagotoviti, da bodo imele Unija in njene države članice do leta 2030 močno in zadostno obrambno držo.

(2) Za doseganje ciljev povečanja obrambne pripravljenosti držav članic in Unije ter izboljšanja delovanja notranjega trga sta bistveni poenostavitev in harmonizacija predpisov, ki spodbujata strateško avtonomijo, preglednost in odgovornost Unije. Unija lahko z racionalizacijo in uskladitvijo regulativnih okvirov obrambni industriji zagotovi ugodnejše okolje, tudi za mala in srednja podjetja (MSP) ter podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo, za delovanje, širitev, inoviranje in proizvodnjo potrebnih zmogljivosti za zagotovitev evropske varnosti in obrambne pripravljenosti. V skupni beli knjigi so opisani cilji za to poenostavitev zakonodaje, ki vpliva na obrambno pripravljenost.

(3) Sistem prenosa obrambnih proizvodov, ki dobro deluje v vseh državah članicah, je predpogoj za trg za take proizvode na ravni Unije. Spodbujal bo sodelovanje znotraj EU med gospodarskimi subjekti, raziskovalnimi organizacijami in inovatorji, dejavnimi na področju obrambe, in tako povečal prenos znanja med subjekti iz vse Unije, spodbujal inovacije in krepil notranji trg. Odprava nepotrebnih ovir in preprek bo pospešila razvoj prelomnih tehnologij in inovativnih industrijskih procesov. Na ta način bo obravnaval kritične vrzeli v pripravljenosti ter spodbujal bolj dinamičen, konkurenčen in prožen evropski obrambni sektor.

([1]) UL C, C/2026/30, 16.1.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/30/oj.
([2]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. septembra 2026 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 9. oktobra 2026.

(4) Prenose obrambnih proizvodov znotraj Unije mora predhodno dovoliti ali objaviti država članica, s katere ozemlja želi dobavitelj prenesti obrambne proizvode, in sicer z izdajo splošnega, globalnega ali posameznega dovoljenja za prenos. Države članice lahko v posameznih primerih, naštetih v Direktivi 2009/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), prenose obrambnih proizvodov izvzamejo iz obveznosti predhodnega dovoljenja. Ob upoštevanju razvoja varnostnih razmer in uvedbe oziroma nadaljevanja evropskih skupnih obrambnih projektov, kot so tisti v okviru stalnega strukturnega sodelovanja (PESCO), ki vključujejo vzpostavitev ali oživitev regionalnih grozdov obrambne industrije, krepitev lokalnih industrijskih zmogljivosti, spodbujanje prenosa tehnologije, sinergij in povečanja obsega industrije ter krepitev kritičnih dobavnih verig, pri čemer se koristi porazdelijo med vse države članice, pa tudi projektov, ki se financirajo v okviru programov Unije za obrambno industrijo, evropskih obrambnih projektov skupnega interesa ali programov sodelovanja na področju oboroževanja med državami članicami, tudi v okviru struktur za evropske oborožitvene programe (SEAP), namenjenih zlasti krepitvi sodelovanja v Uniji, je primerno razširiti seznam primerov, v katerih lahko države članice prenose izvzamejo iz obveznosti predhodnega dovoljenja. Izvzetja lahko industriji, vključno z MSP in malimi podjetji s srednje veliko tržno kapitalizacijo, omogočijo pravočasno razpoložljivost zmogljivosti in predvidljive pogoje na celotnem notranjem trgu. Države članice bi morale imeti zlasti možnost izvzeti prenose, potrebne za izvajanje evropskih skupnih obrambnih projektov, kot so projekti v okviru PESCO, projektov, ki se financirajo iz programov Unije za obrambno industrijo, evropskih obrambnih projektov skupnega interesa ali programov sodelovanja na področju oboroževanja med državami članicami, tudi v okviru SEAP, prenose v okviru strukturiranih industrijskih partnerstev znotraj EU, prenose institucijam in organom Unije ter Evropski obrambni agenciji, prenose med certificiranimi dobavitelji in certificiranimi prejemniki, prenose v primeru nujnosti zaradi krize, ali prenose, namenjene zagotavljanju pomoči in podpore na podlagi člena 42(7) Pogodbe o Evropski uniji (PEU), ter prenose, povezane z vojaško in obrambno pomočjo, ki izhajajo iz ukrepov Unije na podlagi člena 28 PEU.

(5) Glede na to, da imajo strukturirana industrijska partnerstva znotraj EU ključno vlogo pri krepitvi konkurenčnosti, inovacij in odpornosti obrambne industrije Unije, saj spodbujajo čezmejno sodelovanje v Uniji, bi bilo treba olajšati prenose obrambnih proizvodov v okviru takih partnerstev. Taka partnerstva, za katera so značilni dolgoročna stabilnost in skupni cilji, skladno s strateškimi interesi Unije prispevajo k razvoju zanesljivih in interoperabilnih obrambnih zmogljivosti Unije. Da bi se olajšalo njihovo učinkovito delovanje in zagotovila prožnost v dobavnih verigah, je primerno, da se za prenose v okviru strukturiranega industrijskega partnerstva znotraj EU uvede splošno dovoljenje za prenos ali državam članicam omogoči, da take prenose izvzamejo iz obveznosti predhodnega dovoljenja. Taka izvzetja bi se morala uporabiti za vsak primer posebej za specifične primere strukturiranih industrijskih partnerstev znotraj EU, kot so določen konzorcij, skupno podjetje ali skupina podjetij, in se ne bi smela uporabljati kot splošna izključitev za vse subjekte, ki sodelujejo v strukturiranih industrijskih partnerstvih znotraj EU. Ta pristop zagotavlja, da države članice ohranijo pregled in nadzor nad tem, kateri subjekti so upravičeni do takega izvzetja, kar jim omogoča, da preverijo, ali so izpolnjena merila iz Direktive 2009/43/ES, kakor je spremenjena s to direktivo.

(6) Hitro razvijajoče se varnostno okolje zahteva dodatno prožnost, da se bodo lahko Komisija in države članice ciljno usmerjeno in prožno odzivale. Poleg tega je primerno, da se na Komisijo prenese pooblastilo, da na zahtevo države članice ali na lastno pobudo doda nove primere, v katerih bi lahko države članice uvedle izvzetja iz obveznosti predhodnega dovoljenja, kar bi omogočilo večjo prožnost in možnosti za poenostavljene in pospešene prenose obrambnih proizvodov znotraj EU.

(7) Države članice bi morale za namene uspešnega in učinkovitega delovanja sistema prenosa obrambnih proizvodov znotraj EU zagotoviti, da lahko vsi dobavitelji, ki želijo prenesti take proizvode z njihovega ozemlja, uporabijo splošna dovoljenja za prenos ali zaprosijo za globalna ali posamezna dovoljenja za prenos. Vsi predpogoji, ki jih uvedejo države članice, bi morali temeljiti le na merilih, ki so neposredno relevantna za zmožnost dobaviteljev, da spoštujejo zakonodajo na področju prenosa in nadzora izvoza. Merila, kot je pravna oblika ali status dobaviteljev, nekaterim kategorijam dobaviteljev ne bi smela preprečevati, da uporabljajo splošna dovoljenja za prenos ali zaprosijo za globalna ali posamezna dovoljenja za prenos.

([3]) Direktiva 2009/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o poenostavitvi pogojev za prenose obrambnih proizvodov znotraj Skupnosti (UL L 146, 10.6.2009, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/43/oj).

(8) Za prenose med certificiranimi dobavitelji in certificiranimi prejemniki je primerno uvesti splošno dovoljenje za prenos. Da bi dodatno spodbudili sodelovanje med temi podjetji in njihovo povezovanje, bi moralo tako splošno dovoljenje za prenos zajemati več obrambnih proizvodov kot obstoječa splošna dovoljenja za prenos, ki se uporablja za prenose certificiranim prejemnikom. Certificirana podjetja so dokazala, da so zelo sposobna izpolnjevati pravila o prenosu in nadzoru izvoza, ter so prevzela tudi znatne stroške za pridobitev certifikata. Omogočiti bi jim bilo treba, da izkoristijo poenostavljene in manj obremenjujoče možnosti za izvajanje prenosov znotraj EU. Zaradi uvedbe takega splošnega dovoljenja za prenos bi bilo treba člen 9 Direktive 2009/43/ES spremeniti, da se upošteva certificiranje dobaviteljev.

(9) Kot določa člen 1(2) Direktive 2009/43/ES, navedena direktiva ne vpliva na diskrecijsko pravico držav članic glede izvozne politike obrambnih proizvodov.

(10) Direktiva 2009/43/ES določa, da lahko države članice uvedejo splošna dovoljenja za prenos, ki niso navedena v členu 5(2) navedene direktive. Vendar bi lahko nacionalna pravila, ki omejujejo prožnost in zmožnost nacionalnih pristojnih organov, da v celoti izkoristijo instrumente, uvedene z Direktivo 2009/43/ES, ovirala uporabo te možnosti. Tako bi lahko bili na primer prenosi, potrebni za izvajanje projektov, ki se financirajo iz programov Unije za obrambno industrijo, prenosi znotraj skupine ali prenosi v nujnih primerih zaradi krize, zajeti z dodatnimi vrstami splošnih dovoljenj za prenos. Države članice bi z večjo uporabo splošnih dovoljenj za prenos prispevale k pravilnemu delovanju in nadaljnjemu povezovanju evropskega obrambnega trga po vsej Uniji, vključno s čezmejnim dostopom znotraj EU do obrambnih dobavnih verig, zlasti za MSP in podjetja s srednje veliko tržno kapitalizacijo. Zato je primerno od držav članic zahtevati, da v svoji nacionalni zakonodaji omogočijo uvedbo splošnih dovoljenj za prenos, ki niso navedena v členu 5(2) Direktive 2009/43/ES.

(11) Izvajanje programov Unije za obrambno industrijo, kot je Evropski obrambni sklad, pogosto ovirajo znatne zamude pri prenosu obrambnih proizvodov zaradi dolgotrajnih in zapletenih postopkov pridobivanja dovoljenj za prenos s strani držav članic. Te zamude nesorazmerno občutijo zlasti MSP, ki so zaradi tega v slabšem konkurenčnem položaju kot večji udeleženci na trgu. Te zamude škodljivo vplivajo na splošno učinkovitost in uspešnost teh programov ter lahko ogrozijo zmožnost Unije in njenih držav članic, da pravočasno in stroškovno učinkovito razvijejo in pridobijo potrebne obrambne zmogljivosti. Zato je treba za te programe uvesti splošna dovoljenja za prenos. Področje uporabe teh splošnih dovoljenj za prenos bi moralo veljati za vse prenose, tako opredmetene kot neopredmetene, ki jih mora dobavitelj opraviti za izvajanje projekta, in, kolikor je mogoče, vzdolž celotne dobavne verige. Ta splošna dovoljenja za prenos bi morala zajemati obrambne proizvode iz Priloge k Direktivi 2009/43/ES in se uporabljati le za prenose, ki so potrebni za izvajanje določenih projektov. Ta splošna dovoljenja za prenos bi morala zajemati le prenose obrambnih proizvodov znotraj EU. Kadar v projektu, ki se financira iz programa Unije za obrambno industrijo, sodeluje tudi subjekt s sedežem v tretji državi, določbe navedene direktive ne bi smele vplivati na nadzor izvoza takemu subjektu iz tretje države in bi zanj morala še naprej veljati politika držav članic za nadzor izvoza. Države članice bi morale, kolikor je to mogoče, tudi določiti, da bi se lahko taka dovoljenja uporabljala za celoten življenjski cikel proizvoda, razvitega v okviru določenega projekta, tudi za faze proizvodnje, vzdrževanja in nadgradnje. Uvedba takih splošnih dovoljenj za prenos bi zmanjšala zamude, povečala učinkovitost in olajšala sodelovanje med podjetji, ki so vključena v te projekte, s čimer bi se podprl razvoj močne in konkurenčne obrambne industrije Unije. Terminologijo, uporabljeno v tem okviru, bi bilo treba šteti za enako terminologiji vzorčnega sporazuma o dodelitvi nepovratnih sredstev za obrambne programe Unije.

(12) Poleg tega je treba ob upoštevanju tehnološkega razvoja prilagoditi zahteve glede informacij, ki jih morajo predložiti dobavitelji obrambnih proizvodov, saj bi se lahko sedanje določbe izkazale za obremenjujoče v primerih neopredmetenih prenosov programske opreme in tehnologije. Da se olajša učinkovit in uspešen prenos obrambnih proizvodov znotraj Unije, je primerno, da se dobaviteljem zagotovi potrebna prožnost, hkrati pa ohranijo odgovornost, preglednost in nadzor. Pri neopredmetenih prenosih programske opreme in tehnologije je treba za vsak primer posebej oceniti, ali je treba te zahteve spremeniti. Zato bi morale države članice zagotoviti, da te zahteve niso nesorazmerne za dobavitelje. Te zahteve bi morale biti sorazmerne z nadzornimi cilji držav članic in bi jih bilo treba po potrebi prilagoditi, da bi se lahko spremljale dejavnosti, povezane s prenosom, ne da bi bile dobaviteljem naložene neupravičene obveznosti.

(13) Da bi olajšali sodelovanje med podjetji v Uniji, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) sprejme akte za spremembo seznama prenosov, ki se lahko izvzamejo iz obveznosti predhodnega dovoljenja, da se na navedeni seznam vključijo primeri, v katerih so prenosi potrebni za sodelovanje znotraj EU. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ([4]). Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

(14) Kolikor ta direktiva spreminja Direktivo 2009/43/ES, je ustrezna pravna podlaga za navedene spremembe člen 114 PDEU.

(15) Da bi razvili potrebne zmogljivosti in vojaško pripravljenost za verodostojno odvračanje oborožene agresije ter okrepili varnost in strateško avtonomijo Unije, je treba znatno povečati evropske obrambne naložbe. Glede na napovedi o postopnem uvajanju bi lahko naložbe v obrambo v naslednjih štirih letih dosegle vsaj 800 milijard EUR, vključno z izdatki, financiranimi s 150 milijardami EUR iz instrumenta za varnostne ukrepe za Evropo (SAFE), vzpostavljenega z Uredbo Sveta (EU) 2025/1106 ([5]). Te znatne naložbe držav članic v obrambo vključujejo znatna javna naročila. Da bi večji odhodki resnično privedli tudi do večjih zmogljivosti, je primerno poenostaviti nekatere določbe Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), ki ureja javno naročanje obrambnih in občutljivih varnostnih gradenj, blaga in storitev, hkrati pa ohraniti dobro delujoč obrambni trg na ravni Unije. Državam članicam bi bilo treba zagotoviti prožnost, da hitro obnovijo svoje zaloge, in možnost, da to storijo na trajnosten način, kar je mogoče najbolje doseči s popolnim izkoriščanjem potenciala notranjega trga. Racionalizacija pravil o javnih naročilih za obrambo v Uniji bi morala državam članicam zagotoviti potrebno prilagodljivost za odzivanje na nastajajoče varnostne potrebe, hkrati pa tudi spodbujati konkurenčen in povezan evropski obrambni trg, ki bo podpiral njihove dolgoročne obrambne zmogljivosti.

(16) Da bi dosegli potrebno prilagodljivost za odzivanje na nastajajoče varnostne potrebe, je treba zvišati prage zneskov za naročila, ki jih zajema Direktiva 2009/81/ES. Ta prilagoditev bi državam članicam omogočila, da svoja sredstva osredotočijo na najbolj kritična naročila in zmanjšajo upravno breme za industrijo pri manjših postopkih za oddajo naročila, kar bi pripomoglo k zmanjšanju regulativne zapletenosti in stroškov, povezanih s temi naročili, hkrati pa bi spodbudila, da bi lahko tisti, ki vstopajo na trg, zlasti zagonska podjetja in podjetja v razširitveni fazi, v večji meri sodelovala pri manjših in dostopnejših postopkih za oddajo naročila. Pri tem pa še naprej veljajo splošna načela javnega naročanja po pravu Unije, vključno s preglednostjo, nediskriminacijo in enakim obravnavanjem ter sorazmernostjo, tudi kadar naročilo ne dosega pragovnih zneskov.

(17) Poleg tega bi bilo treba državam članicam omogočiti prožnost, da izkoristijo vsa razpoložljiva orodja, povezana z javnimi naročili. Za povečanje števila načinov, na katere lahko naročniki izvajajo javna naročila, bi bilo treba dodati možnost uporabe odprtega postopka in dinamičnega nabavnega sistema. Ta postopka temeljita na postopkih iz Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([7]). Pomembno je, da naročniki pri uporabi dinamičnega nabavnega sistema kadar koli je to mogoče, uporabijo več meril, ki temeljijo na razmerju med kakovostjo in ceno.

([4]) UL L 123, 12.5.2016, str. 1, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([5]) Uredba Sveta (EU) 2025/1106 z dne 27. maja 2025 o vzpostavitvi instrumenta za varnostne ukrepe za Evropo (SAFE) s krepitvijo evropske obrambne industrije (UL L, 2025/1106, 28.5.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1106/oj).

([6]) Direktiva 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L 216, 20.8.2009, str. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).

([7]) Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj).

(18) Unija mora nujno mobilizirati vse svoje inovacijske zmogljivosti in znatne naložbe usmeriti v to, da bi ponovno pridobila vodilni položaj, da ne bi bila tehnološko odvisna. Direktivo 2009/81/ES bi bilo treba prilagoditi tudi za boljšo podporo javnemu naročanju inovacij, da se zagotovi, da so znatne naložbe držav članic za povečanje njihove obrambne pripravljenosti primerne za prihodnost in prinašajo dolgoročne koristi. Unija bi lahko z olajšanjem javnega naročanja inovativnih obrambnih rešitev spodbujala razvoj najsodobnejših tehnologij in zmogljivosti, pri čemer bi s prelomnimi inovacijami preoblikovala obrambo ter povečala učinkovitost in odpornost svojih obrambnih sistemov. Za boljšo podporo javnemu naročanju raziskav in razvoja ter inovativnih rešitev bi bilo treba v Direktivo 2009/81/ES uvesti spremenjen in prožnejši postopek partnerstva za inovacije na podlagi Direktive 2014/24/EU.

(19) Direktiva 2009/81/ES določa posebna pravila za nujne primere, ki so posledica krize, kot so krajši roki za sprejemanje ponudb in možnosti uporabe postopka s pogajanji brez predhodne objave obvestila o naročilu. V zvezi s tem je pomembno poudariti, da je izraz „kriza“ dinamičen, in pojasniti, da vključuje izredne razmere, ki so posledica razvoja dolgotrajnih kriznih razmer, vključno z razvojem geopolitičnih razmer. V opredelitvi krize iz člena 1, točka 10, Direktive 2009/81/ES se priznava, da se lahko kriza tudi po škodljivem dogodku, ki jo je povzročil, nadaljuje in še naprej razvija.

(20) Potrebne so večje in boljše sodelovalne naložbe, od raziskav do razvoja kompleksnih sistemov in od komercializacije do javnih naročil, da bi povečali tehnološko suverenost Unije. Skupna javna naročila držav članic so ključna za izboljšanje učinkovitosti, uspešnosti in interoperabilnosti obrambnih zmogljivosti ter s tem prispevajo k močnejši in bolj povezani evropski obrambi. Na podlagi obvestila Komisije iz leta 2019 o smernicah za sodelovanje pri javnih naročilih na področju obrambe in varnosti ([8]) je treba določiti določbe v zvezi s pridružitvijo držav članic programom sodelovanja, ki temeljijo na raziskavah in razvoju, po koncu raziskovalne in razvojne faze za poznejše faze življenjskega cikla. Poleg tega in v podporo poznejšim fazam življenjskega cikla raziskovalnih in razvojnih programov na področju obrambe, ki jih financira Unija, je treba pojasniti, da so lahko države članice upravičene do izključitve za programe sodelovanja, ki temeljijo na raziskavah in razvoju, pod enakimi pogoji tudi za projekte, ki se financirajo v okviru raziskovalnih in razvojnih programov na področju obrambe, kot je Evropski obrambni sklad. S tem bi se zagotovila potrebna pravna varnost in da bo prožnost, ki jo omogoča izključitev, podpirala nadaljevanje projektov Evropskega obrambnega sklada v okviru sodelovanja tudi po zaključku raziskovalne in razvojne faze. Prav tako bi to pojasnilo, da bodo države članice, ki se pridružijo po raziskovalni in razvojni fazi kot dejanske udeleženke v programu sodelovanja, prav tako upravičene do izključitve.

(21) Da bi dodatno podprli skupna javna naročila in zagotovili pravno varnost, je treba Direktivo 2009/81/ES spremeniti, da se določijo pravila o javnem naročanju, ki vključuje naročnike iz različnih držav članic.

(22) Da bi se lahko naročniki hitro in usklajeno odzvali na nastajajoče varnostne izzive, lahko, kot je določeno v Uredbi (EU) 2025/2643 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]), naročnikom iz drugih držav članic dovolijo, da se obstoječemu okvirnemu sporazumu pridružijo v času njegovega trajanja, tudi če taka možnost v okvirnem sporazumu ni bila predvidena. Tako se poveča učinkovitost, prepreči podvajanje postopkov ter spodbujajo čezmejno sodelovanje, interoperabilnost in ekonomija obsega.

([8]) Obvestilo Komisije o smernicah za sodelovanje pri javnih naročilih na področju obrambe in varnosti (Direktiva 2009/81/ES o javnih naročilih na področju obrambe in varnosti) (UL C 157, 8.5.2019, str. 1).

([9]) Uredba (EU) 2025/2643 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2025 o vzpostavitvi programa za evropsko obrambno industrijo ter okvira ukrepov za zagotovitev pravočasne razpoložljivosti in dobave obrambnih proizvodov (uredba EDIP) (UL L, 2025/2643, 29.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/2643/oj).

(23) Da bi državam članicam zagotovili večjo predvidljivost in stabilnost pri načrtovanju javnih naročil za obrambo, je treba spremeniti pravila, ki urejajo okvirne sporazume. Da bi se upoštevale posebnosti obrambnega sektorja, je treba najdaljše možno trajanje okvirnih sporazumov podaljšati na 10 let, kar bi državam članicam omogočilo, da vzpostavijo dolgoročnejša partnerstva z industrijo in načrtujejo svoje potrebe po javnih naročilih za obrambo z večjo gotovostjo, hkrati pa zagotovilo, da pravila Unije o javnih naročilih za obrambo ostanejo prožna in prilagojena specifičnim potrebam obrambnega sektorja.

(24) Direktiva 2009/81/ES bi morala odražati tudi ustrezno sodno prakso Sodišča Evropske unije in biti usklajena z določbami Direktive 2014/24/EU v zvezi s spremembo naročil. Zlasti bi se morala pravila o spremembi okvirnega sporazuma v Direktivi 2009/81/ES uporabljati na enak način kot v Direktivi 2014/24/EU.

(25) Naročniki bi morali okvirne sporazume, dinamične nabavne sisteme in partnerstva za inovacije po možnosti strukturirati tako, da se olajša sodelovanje MSP, vključno z uporabo sklopov, sorazmernih pogojev za udeležbo in nediskriminatornih tehničnih specifikacij, kot je dostop ponudnikov tehnologije z dvojno rabo in podjetij, ki delujejo v civilnem in obrambnem sektorju, vključno z lokalnimi inovativnimi podjetji in operaterji iz manjših držav članic z industrijami v razvoju.

(26) Da bi zmanjšali upravno breme za države članice, bi bilo treba začasno odpraviti nekatere obveznosti statističnega poročanja v zvezi z javnimi naročili za obrambo, da bi se lahko nacionalni organi osredotočili na izvajanje svojih obrambnih politik in učinkovito uporabo svojih virov, ne da bi bili pri tem ogroženi preglednost in odgovornost.

(27) Kolikor ta direktiva spreminja Direktivo 2009/81/ES, so ustrezna pravna podlaga za navedene spremembe člen 53(1), člen 62 in člen 114 PDEU.

(28) Ker ciljev te direktive, in sicer poenostavitve pravil, ki se uporabljajo za prenos obrambnih proizvodov znotraj EU ter za javna naročila gradenj, blaga in storitev na področjih obrambe in varnosti, da se zagotovi pravilno delovanje notranjega trga, zaradi čezmejne narave prenosov in javnih naročil, povezanih z obrambo, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(29) Direktivi 2009/43/ES in 2009/81/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2009/43/ES

Direktiva 2009/43/ES se spremeni:

(1) v členu 3 se dodata naslednji točki:

„8. ‚kriza‘ pomeni krizo, kakor je opredeljena v členu 1, točka 10, Direktive 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*).

9. ‚strukturirano industrijsko partnerstvo znotraj EU‘ pomeni stabilen in trajen dogovor o sodelovanju med dvema ali več subjekti s sedežem v različnih državah članicah, kadar so taki subjekti del iste skupine podjetij, konzorcija, skupnega podjetja ali drugega subjekta s podobno strukturo ter sodelujejo pri skupni zasnovi, razvoju, proizvodnji, sestavljanju, dobavi ali trženju obrambnega proizvoda ali njegovi podpori med celotnim življenjskim ciklom.

(*) Direktiva 2009/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju postopkov za oddajo nekaterih naročil gradenj, blaga in storitev, ki jih oddajo naročniki na področju obrambe in varnosti, ter spremembi direktiv 2004/17/ES in 2004/18/ES (UL L 216, 20.8.2009, str. 76, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2009/81/oj).“;

(2) v členu 4 se odstavki 2, 3 in 4 nadomestijo z naslednjim:

„2. Ne glede na odstavek 1 lahko države članice izvzamejo iz obveznosti predhodnega dovoljenja za prenos iz prvega odstavka za prenose obrambnih proizvodov v enem ali več od naslednjih primerov:

(a) dobavitelj ali prejemnik je vladno telo ali del oboroženih sil;

(aa) prejemnik je institucija ali organ Unije ali Evropska obrambna agencija;

(b) oskrbo izvajajo Unija, Nato, IAEA ali druge medvladne organizacije zavoljo opravljanja svojih nalog;

(ba) prejemnik in dobavitelj sta podjetji, certificirani v skladu s členom 9;

(c) prenos je potreben za izvajanje programa sodelovanja na področju oboroževanja med državami članicami, vključno s projekti v okviru stalnega strukturnega sodelovanja (PESCO), strukturami za evropske oborožitvene programe (SEAP) in evropskimi obrambnimi projekti skupnega interesa;

(ca) prenos je potreben za izvajanje projekta, financiranega v okviru programa Unije za obrambno industrijo;

(cb) prenos se izvede v okviru strukturiranega industrijskega partnerstva znotraj EU;

(cc) prenos se izvede v nujnih primerih, ki so posledica krize;

(cd) namen prenosa je zagotoviti pomoč in podporo na podlagi člena 42(7) Pogodbe o Evropski uniji (PEU);

(d) prenos je povezan s humanitarno pomočjo v primeru katastrofe ali pa je donacija v nujnih primerih;

(da) prenos je povezan z vojaško in obrambno pomočjo, ki izhaja iz ukrepov Unije na podlagi člena 28 PEU, kadar Svet soglasno odloči na podlagi člena 41(2) PEU;

(e) prenos je potreben za popravilo, vzdrževanje, razstavljanje ali prikaz oziroma po njih.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za dopolnitev te direktive v skladu s členom 13a na zahtevo države članice ali na lastno pobudo za spremembo odstavka 2 tega člena, da se vključi kateri koli od naslednjih dodatnih primerov:

(a) prenos poteka v okoliščinah, ki ne vplivajo na javni red ali javno varnost;

(b) potreba po predhodnem dovoljenju za prenos je postala neskladna z mednarodnimi zavezami držav članic po sprejetju te direktive;

(c) prenos je potreben za medvladno sodelovanje iz člena 1(4);

(d) prenos je potreben za sodelovanje znotraj EU.

4. Države članice zagotovijo, da lahko dobavitelji, ki želijo prenesti obrambne proizvode z njihovih zadevnih ozemelj, uporabijo splošna dovoljenja za prenos ali zaprosijo za globalna ali posamezna dovoljenja za prenos v skladu s členi 5, 6 in 7. Brez poseganja v člen 8 se predpogoji, ki bi dobaviteljem onemogočili, da bi uporabili splošna dovoljenja za prenos ali zaprosili za globalna ali posamezna dovoljenja za prenos, ne smejo določiti na podlagi meril, ki niso povezana z njihovo zmožnostjo izpolnjevanja obveznosti na področju prenosa in nadzora izvoza.“;

(3) člen 5 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) vstavi se naslednja točka:

„(ba) če sta prejemnik in dobavitelj podjetji, certificirani v skladu s členom 9;“;

(ii) dodata se naslednji točki:

„(e) če se objava zahteva na podlagi člena 5a;

(f) če se objava zahteva na podlagi člena 5b.“;

(iii) doda se naslednji pododstavek:

„Splošno dovoljenje za prenos iz točke (ba) prvega pododstavka se uporablja vsaj za obrambne proizvode, ki jih zajema splošno dovoljenje za prenos iz točke (b) prvega pododstavka.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Države članice v svoji zakonodaji predvidijo možnost uvedbe splošnih dovoljenj za prenos, ki niso navedena v členu 5(2).“;

(c) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Države članice, ki sodelujejo v medvladnem programu sodelovanja med državami članicami, kot so projekti PESCO, SEAP in evropski obrambni projekti skupnega interesa, glede razvoja, proizvodnje in uporabe enega ali več obrambnih proizvodov, lahko objavijo splošna dovoljenja za prenos, ki so namenjeni drugim državam članicam, sodelujočim v navedenem programu, in ki so potrebni za njegovo izvedbo.“;

(4) vstavita se naslednja člena:

„*Člen 5a*

Dovoljenja za prenos, potrebna za izvajanje projektov, financiranih v okviru programov Unije za obrambno industrijo

1. Države članice objavijo splošna dovoljenja za prenos, ki zajemajo vse prenose, ki so potrebni za izvajanje projektov, financiranih v okviru programa Unije za obrambno industrijo. Ta dovoljenja zajemajo obrambne proizvode iz Priloge in se uporabljajo samo za prenose, potrebne za izvajanje določenih projektov.

2. Države članice lahko določijo, da se sistem dovoljenj iz odstavka 1 uporablja tudi za poznejše faze življenjskega cikla projektov, ki se izvedejo po fazah, financiranih v okviru programa Unije za obrambno industrijo.

3. Države članice ne zahtevajo nobenih dodatnih obveznosti, kot so dovoljenja za prenos v zvezi s končno uporabo ali omejitvami izvoza obrambnih proizvodov, kadar sporazum ali pogodba o financiranju, sklenjena v okviru programa Unije za obrambno industrijo, vsebuje zavezo, da se obrambni proizvodi, povezani z izvajanjem določenega projekta ali ki so rezultat določenega projekta, ne bodo delili brez dovoljenja, razen z udeleženci sporazuma o financiranju ali strankami zadevne pogodbe, organom financiranja ali naročnikom ali, kadar je ustrezno, Komisijo, kadar ta ni organ financiranja ali naročnik, in Računskim sodiščem, kot je navedeno v odstavku 4.

4. V sporazumu ali pogodbi o financiranju se lahko opredelijo ureditve, na podlagi katerih se lahko obrambni proizvodi, povezani z izvajanjem določenega projekta, prenesejo na Računsko sodišče, kadar so udeleženci, organi financiranja ali naročniki ali, kadar je ustrezno, Komisija, kadar ta ni organ financiranja ali naročnik, k temu zakonsko zavezani.

Člen 5b

Dovoljenja za prenose, ki se izvajajo v okviru strukturiranega industrijskega partnerstva znotraj EU

1. Države članice objavijo splošna dovoljenja za prenos za prenose, ki se izvajajo v okviru strukturiranega industrijskega partnerstva znotraj EU.

2. Dovoljenja iz odstavka 1 se uporabljajo tudi za neopredmetene prenose programske opreme in tehnologije.“;

(5) v členu 8 se vstavi naslednji odstavek:

„3a. Države članice zagotovijo sorazmernost pri uporabi določb tega člena v zvezi z neopredmetenimi prenosi programske opreme in tehnologije ter se zlasti v zvezi z odstavkom 3, točki (b) in (c), izogibajo nesorazmernim obveznostim poročanja za dobavitelje.“;

(6) člen 9 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice imenujejo pristojne organe za izdajo dovoljenj podjetjem s sedežem na njihovih ozemljih, ki prejemajo ali dobavljajo obrambne proizvode na podlagi dovoljenj za prenos, ki so jih izdale države članice v skladu s členom 5(2), točki (b) in (ba).“;

(b) odstavek 2 se spremeni:

(i) uvodni del se nadomesti z naslednjim:

„Z izdanim dovoljenjem se potrdi zanesljivost podjetja, zlasti kar zadeva njegovo zmožnost, da zagotavlja skladnost z zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo o prenosu in nadzoru izvoza, zlasti v zvezi z ukrepi potrebne skrbnosti za oceno tveganj, povezanih z izvozom proizvodov in izvoznimi omejitvami obrambnih proizvodov, prejetih na podlagi dovoljenja za prenos iz druge države članice. Zanesljivost se oceni v skladu z naslednjimi merili:“;

(ii) točki (a) in (b) se nadomestita z naslednjim:

„(a) dokazane izkušnje pri prenosih in izvoznih dejavnosti na področju obrambe, zlasti upoštevajoč evidenco podjetja o skladnosti z veljavnim nadzorom prenosa in izvoza, vključno z izvoznimi omejitvami, vse odločbe sodišča o tej zadevi, vsa dovoljenja za proizvodnjo ali trženje obrambnih proizvodov ter zaposlovanje izkušenega vodstvenega osebja;

(b) ustrezna industrijska dejavnost na področju obrambnih proizvodov znotraj Unije;“;

(iii) točka (f) se nadomesti z naslednjim:

„(f) opis notranjega programa skladnosti ali sistema za upravljanje prenosa in izvoza, uvedenega v podjetju, ki ga podpiše uslužbenec na vodstvenem delovnem mestu iz točke (c). Ta opis vsebuje podrobnosti o:

(i) organizacijskih, človeških in tehničnih virih, dodeljenih za upravljanje prenosov in izvoza;

(ii) verigi odgovornosti v strukturi podjetja;

(iii) postopkih notranje revizije in poročanja ter popravnih ukrepih;

(iv) ozaveščanju in usposabljanju osebja;

(v) fizični, tehnični in informacijski varnostni ureditvi;

(vi) vodenju evidence ter sledljivosti prenosov in izvoza ter

(vii) procesu in postopkih pregleda transakcij.“;

(c) v odstavku 3 se točki (b) in (c) nadomestita z naslednjim:

„(b) ime in naslov podjetja;

(c) izjavo podjetja o skladnosti z merili iz odstavka 2 ter“;

(d) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Pristojni organi spremljajo skladnost podjetja z merili iz odstavka 2 in s katerimi koli pogoji, dodanimi dovoljenjem iz odstavka 4, vsaj vsaka tri leta. Podjetja pristojne organe brez odlašanja uradno obvestijo o spremembah svoje notranje organizacije ali svojih industrijskih ali komercialnih dejavnosti na področju obrambnih proizvodov. V takih primerih lahko pristojni organi ocenijo, ali podjetje še vedno izpolnjuje merila iz odstavka 2.“;

(e) odstavek 8 se nadomesti z naslednjim:

„8. Države članice objavijo in redno posodabljajo seznam dobaviteljev in prejemnikov, ki so prejeli dovoljenje, ter o tem obvestijo Komisijo, Evropski parlament in druge države članice.

Komisija na svoji spletni strani javno objavi centralni register dobaviteljev in prejemnikov, ki so prejeli dovoljenje od držav članic.“;

(7) člen 17 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 17*

Pregled in poročanje

Komisija do 1. januarja 2031 pregleda izvajanje te direktive glede izboljšanja obrambne pripravljenosti Evrope do leta 2030, kot sta marca 2025 zahtevala Evropski parlament in Evropski svet, ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu. Oceni zlasti, ali in v kolikšni meri so bili doseženi cilji te direktive, med drugim tudi v zvezi z delovanjem notranjega trga in ciljem izboljšanja obrambne pripravljenosti Evrope do leta 2030. Komisija v svojem poročilu med drugim pregleda uporabo členov 5, 5a, 9 do 12 in 15 ter oceni, kako je ta direktiva okrepila oskrbo z evropskimi obrambnimi in varnostnimi proizvodi, pri čemer med drugim upošteva uspeh splošne okrepitve te oskrbe ter položaj MSP in podjetij s srednje veliko tržno kapitalizacijo. Po potrebi se poročilu priloži zakonodajni predlog.“

Člen 2

Spremembe Direktive 2009/81/ES

Direktiva 2009/81/ES se spremeni:

(1) člen 1 se spremeni:

(a) točki 15 in 16 se nadomestita z naslednjim:

„15. ‚kandidat‘ pomeni gospodarski subjekt, ki je predložil prijavo za sodelovanje ali je bil povabljen k sodelovanju v omejenem postopku ali postopku s pogajanji, konkurenčnem dialogu ali partnerstvu za inovacije;

16. ‚ponudnik‘ pomeni gospodarski subjekt, ki je predložil ponudbo;“;

(b) vstavita se naslednji točki:

„17a. ‚centralizirane nabavne dejavnosti‘ pomeni dejavnosti, ki se izvajajo v eni od naslednjih oblik:

(a) pridobitev blaga in/ali storitev, namenjenih naročnikom;

(b) oddajanje naročil ali sklepanje okvirnih sporazumov za gradnje, dobave blaga ali storitve, namenjene naročnikom;

17b. ‚pomožne nabavne dejavnosti‘ pomeni dejavnosti pri zagotavljanju podpore nabavnim dejavnostim, zlasti v naslednjih oblikah:

(a) tehnična infrastruktura, ki naročnikom omogoča oddajo naročil ali sklenitev okvirnih sporazumov za gradnje, dobave blaga ali storitve;

(b) svetovanje v zvezi z izvajanjem ali načrtovanjem postopkov za oddajo javnega naročila;

(c) priprava in vodenje postopkov za oddajo naročila v imenu in za račun zadevnega naročnika;“;

(c) točka 18 se nadomesti z naslednjim:

„18. ‚centralni nabavni organ‘ pomeni naročnika ali evropski javni organ, ki izvaja centralizirane nabavne dejavnosti, lahko pa tudi pomožne nabavne dejavnosti;“;

(d) vstavi se naslednja točka:

„18a. ‚odprti postopek‘ pomeni postopek, v katerem lahko kateri koli zainteresirani gospodarski subjekt predloži ponudbo v odziv na javni razpis;“;

(e) vstavi se naslednja točka:

„21a. ‚dinamični nabavni sistem‘ pomeni popolnoma elektronski postopek za običajne nabave, katerih značilnosti, kot so splošno dostopne na trgu, izpolnjujejo zahteve naročnika;“;

(f) doda se naslednja točka:

„29. ‚vzdrževanje‘ pomeni vse ukrepe, sprejete za zagotovitev pripravljenosti in operativne zmogljivosti vojaške ali občutljive opreme, zlasti za ohranjanje opreme v določenem stanju ali njeno povrnitev v določeno stanje do konca njene uporabe, vključno s pripravljenostjo za misije, dolgo življenjsko dobo in nadgradnjami, prilagoditvijo in specializacijo, pregledovanjem, obnovo, preizkušanjem, servisiranjem, spreminjanjem, razvrstitvijo glede na uporabnost, popravljanjem, predelavo, obnovo, sanacijo, reševanjem in kanibalizacijo.“;

(2) člen 8 se spremeni:

(a) v točki (a) se „432 000 EUR“ nadomesti z „2 000 000 EUR“;

(b) v točki (b) se „5 404 000 EUR“ nadomesti z „10 000 000 EUR“;

(3) člen 9 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Metode za izračun ocenjene vrednosti javnih naročil“;

(b) odstavek 5 se spremeni:

(i) v točki (a), se „80 000 EUR“ nadomesti s „360 000 EUR“ in „1 000 000 EUR“ se nadomesti z „1 800 000 EUR“;

(ii) v točki (b) se „80 000 EUR“ nadomesti s „360 000 EUR“;

(c) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Za okvirne sporazume in dinamične nabavne sisteme je ocenjena vrednost, ki se upošteva, najvišja ocenjena vrednost (brez DDV) vseh naročil, predvidenih za celotno trajanje okvirnega sporazuma ali dinamičnega nabavnega sistema.“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„10. Pri partnerstvih za inovacije je vrednost, ki se upošteva, najvišja ocenjena vrednost (brez DDV) raziskovalnih in razvojnih dejavnosti, ki potekajo v vseh fazah predvidenega partnerstva, ter blaga, storitev ali gradenj, razvitih in naročenih ob izteku predvidenega partnerstva.“;

(4) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Naročila in okvirni sporazumi, ki jih sklenejo centralni nabavni organi

1. Države članice lahko določijo, da lahko naročniki pridobijo gradnje, blago in/ali storitve od ali prek centralnega nabavnega organa ali z njegovo pomočjo.

Države članice lahko določijo tudi, da smejo naročniki gradnje, blago in storitve pridobiti na podlagi naročil, ki jih odda centralni nabavni organ, na podlagi dinamičnih nabavnih sistemov, ki jih upravlja centralni nabavni organ, ali – v obsegu, določenem v členu 29(2), drugi pododstavek – na podlagi okvirnega sporazuma, ki ga je sklenil centralni nabavni organ, ki zagotavlja centralizirane nabavne dejavnosti. Kadar lahko dinamični nabavni sistem, ki ga upravlja centralni nabavni organ, uporabljajo drugi naročniki, se to navede v javnem razpisu, s katerim se vzpostavi ta dinamični nabavni sistem.

V zvezi s prvim in drugim pododstavkom lahko države članice določijo, da se nekatera javna naročanja izvedejo s pomočjo centralnih nabavnih organov oziroma enega ali več določenih centralnih nabavnih organov.

2. Za naročnike, ki pridobivajo gradnje, blago in/ali storitve od centralnega nabavnega organa ali z njegovo pomočjo, se šteje, da so usklajeni s to direktivo:

(a) če je z njo usklajen centralni nabavni organ, ali

(b) kadar centralni nabavni organ ni naročnik, če uporabi pravila o oddaji naročila, ki so skladna s to direktivo in če so lahko oddana naročila predmet učinkovitih pravnih sredstev, primerljivih s tistimi iz naslova IV.

Šteje se, da je naročnik izpolnil svoje obveznosti na podlagi te direktive tudi, kadar gradnje, blago ali storitve pridobi na podlagi naročil, ki jih odda centralni nabavni organ, na podlagi dinamičnih nabavnih sistemov, ki jih upravlja centralni nabavni organ, ali – v obsegu, določenem v členu 29(2), drugi pododstavek – na podlagi okvirnega sporazuma, ki ga je sklenil centralni nabavni organ.

Vendar je zadevni naročnik odgovoren za izpolnitev obveznosti na podlagi te direktive v zvezi z deli, ki jih izvaja sam, zlasti za:

(a) oddajanje naročila v okviru dinamičnega nabavnega sistema, ki ga upravlja centralni nabavni organ;

(b) ponovno odpiranje konkurence na podlagi okvirnega sporazuma, ki ga je sklenil centralni nabavni organ;

(c) določanje na podlagi člena 29(4), kateri gospodarski subjekti, podpisniki okvirnega sporazuma, opravljajo določeno nalogo iz okvirnega sporazuma, ki ga je sklenil centralni nabavni organ.

3. Naročniki lahko centralnemu nabavnemu organu oddajo naročilo storitev za zagotavljanje centraliziranih nabavnih dejavnosti brez uporabe postopkov iz te direktive.

Taka naročila storitev lahko vključujejo tudi zagotavljanje pomožnih nabavnih dejavnosti.“;

(5) vstavita se naslednja člena:

„*Člen 10 a*

Javno naročanje, pri katerem sodelujejo naročniki iz različnih držav članic

1. Naročniki iz različnih držav članic lahko sodelujejo pri oddaji naročil v skladu s tem členom.

Naročniki ne uporabljajo določb tega člena, da bi se izognili uporabi obveznih določb javnega prava v skladu s pravom Unije, ki velja zanje v njihovi državi članici.

2. Država članica svojim naročnikom ne prepoveduje uporabe centraliziranih nabavnih dejavnosti, ki jih ponujajo osrednji nabavni organi v drugi državi članici, ali ponujanja centraliziranih nabavnih dejavnosti naročnikom v drugi državi članici.

V zvezi s centraliziranimi nabavnimi dejavnostmi, ki jih zagotavlja centralni nabavni organ, ki se nahaja v drugi državi članici, kot je država naročnika, lahko države članice določijo, da lahko njihovi naročniki uporabljajo le centralizirane nabavne dejavnosti, kakor so opredeljene v točki (a) ali (b) člena 1, točka 17a.

3. Centralni nabavni organ, ki se nahaja v drugi državi članici, zagotavlja centralizirane nabavne dejavnosti v skladu z nacionalnimi predpisi države članice, v kateri se nahaja. To ne velja za evropske javne organe.

Nacionalne določbe države članice, v kateri se nahaja centralni nabavni organ, se uporabljajo tudi za:

(a) oddajo naročila v okviru dinamičnega nabavnega sistema;

(b) ponovno odpiranje konkurence na podlagi okvirnega sporazuma ter

(c) določanje, kateri gospodarski subjekti, podpisniki okvirnega sporazuma, opravljajo določeno nalogo v primeru okvirnega sporazuma z več gospodarskimi subjekti brez ponovnega odpiranja konkurence.

4. Več naročnikov iz različnih držav članic lahko skupaj odda naročilo, sklene okvirni sporazum ali upravlja dinamični nabavni sistem. Prav tako lahko – v obsegu, določenem v členu 29(2), drugi pododstavek – oddajo naročila na podlagi okvirnega sporazuma ali dinamičnega nabavnega sistema.

Če ustrezni elementi niso urejeni z mednarodnim sporazumom, sklenjenim med zadevnimi državami članicami, sodelujoči naročniki sklenejo sporazum, ki določa:

(a) odgovornost pogodbenih strank in ustrezne nacionalne določbe, ki se uporabljajo;

(b) notranjo organizacijo postopka za oddajo naročila, vključno z vodenjem postopka, razdelitvijo gradenj, blaga ali storitev, ki se naročajo, ter sklenitvijo pogodb.

Šteje se, da je sodelujoči naročnik izpolnil svoje obveznosti na podlagi te direktive, če gradnje, blago ali storitve pridobi pri naročniku, ki je odgovoren za postopek za oddajo naročila. Sodelujoči naročniki lahko pri določanju odgovornosti in veljavnega nacionalnega prava iz drugega pododstavka, točka (a), med seboj razdelijo posebne odgovornosti ter določijo veljavne določbe nacionalnega prava katere koli njihove države članice. Dodelitev odgovornosti in veljavno nacionalno pravo se navedeta v dokumentaciji v zvezi s skupno oddajo naročila.

5. Kadar več naročnikov iz različnih držav članic ustanovi skupen subjekt na podlagi prava Unije, se sodelujoči naročniki s sklepom pristojnega organa skupnega subjekta dogovorijo o nacionalnih predpisih, ki se uporabljajo za javno naročilo, ene od naslednjih držav članic:

(a) nacionalnih predpisih države članice, v kateri ima skupni subjekt svoj registrirani sedež;

(b) nacionalnih predpisih države članice, v kateri skupni subjekt izvaja svoje dejavnosti.

Dogovor iz prvega pododstavka se lahko uporablja za nedoločen čas, kadar je to določeno v ustanovitvenem aktu skupnega subjekta, ali pa je lahko omejen na določeno časovno obdobje, določene vrste naročil ali eno ali več oddaj posameznih naročil.

Člen 10b

Priložnostno skupno javno naročanje

1. Najmanj dva naročnika se lahko dogovorita za skupno izvedbo oddaje določenih javnih naročil.

2. Kadar se postopek za oddajo naročila v celoti izvaja skupaj v imenu in za račun vseh zadevnih naročnikov, so ti skupaj odgovorni za izpolnitev svojih obveznosti na podlagi te direktive. To velja tudi v primerih, v katerih en naročnik vodi postopek, pri čemer deluje za svoj račun in za račun drugih zadevnih naročnikov.

Kadar se postopek javnega za oddajo naročila v celoti ne izvaja v imenu in za račun zadevnih naročnikov, so ti skupaj odgovorni le za tiste dele, ki jih izvajajo skupaj. Vsak naročnik je izključno odgovoren za izpolnitev svojih obveznosti na podlagi te direktive v zvezi s tistimi deli, ki jih izvaja v svojem imenu in za svoj račun.“;

(6) v členu 13 se točki (c) in (d) nadomestita z naslednjim:

„(c) naročila, oddana v okviru programa sodelovanja, temelječega na raziskavah in razvoju, v katerem sodelujeta najmanj dve državi članici, za razvoj novega proizvoda ali za posodobitev, ki prinaša bistvene spremembe ali bistveno izboljšanje obstoječega proizvoda, in, kadar je to primerno, poznejših faz vseh delov življenjskega cikla tega proizvoda.

Kadar država članica postane polnopravna članica programa sodelovanja po zaključku raziskovalne in razvojne faze tega programa, se ta člen uporablja za pridruženo državo članico za poznejše faze življenjskega cikla proizvoda. Raziskovalni in razvojni projekt, ki ga upravljajo institucije ali organi Unije ter se izvaja v skladu s pravili Unije in se financira iz proračuna Unije, je program sodelovanja, ki ga skupaj izvajata vsaj dve državi članici in se lahko nadaljuje v fazah po raziskovalni in razvojni fazi; v tem primeru se lahko tudi naročila, oddana v okviru nadaljnjega programa, izključijo na podlagi tega člena;

(d) naročila, oddana v tretji državi, vključno za civilno nabavo, ki se izvaja, ko so sile napotene ali se usposabljajo zunaj ozemlja Unije, kadar jih je treba zaradi operativnih potreb oddati z gospodarskimi subjekti, ki imajo sedež na območju, kjer se izvajajo operacije;“;

(7) v členu 25 se drugi in tretji odstavek nadomestita z naslednjim:

„Naročniki lahko oddajo naročila z odprtim postopkom, omejenim postopkom ali postopkom s pogajanji z objavo obvestila o naročilu.

V okoliščinah iz člena 27 ali 27a lahko naročniki naročila oddajo s konkurenčnim dialogom ali partnerstvom za inovacije.“;

(8) v členu 27 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. V primeru posebej zapletenih naročil lahko države članice določijo možnost, da naročniki uporabijo konkurenčni dialog v skladu s tem členom, kadar menijo, da uporaba odprtega postopka, omejenega postopka ali postopka s pogajanji z objavo obvestila o naročilu ne bo omogočila oddaje naročila.

Naročilo se mora oddati le na podlagi merila za izbiro ekonomsko najugodnejše ponudbe.“;

(9) vstavi se naslednji člen:

„*Člen 27a*

Partnerstvo za inovacije

1. Za sodelovanje v partnerstvih za inovacije se lahko na podlagi obvestila o naročilu prijavi vsak gospodarski subjekt, tako da predloži informacije za ugotavljanje sposobnosti, ki jih zahteva naročnik.

Naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila opredeli potrebo po inovativnem proizvodu, storitvah ali gradnjah, ki je ne more zadovoljiti z nakupom blaga, storitev ali gradenj, že dostopnih na trgu. Navede tudi, kateri elementi opisa predstavljajo minimalne zahteve, ki jih morajo izpolnjevati vse ponudbe. Predložene informacije so dovolj natančne, da lahko gospodarski subjekti prepoznajo vrsto in obseg zahtevane rešitve ter se odločijo, ali se bodo prijavili za sodelovanje v postopku.

Naročnik se lahko odloči, da bo vzpostavil partnerstvo za inovacije z enim ali več partnerji, ki izvajajo ločene raziskovalne in razvojne dejavnosti.

Minimalni rok za prejem prijav za sodelovanje je 30 dni od datuma, ko je poslano obvestilo o naročilu. Naročnik oceni informacije, ki jih predložijo gospodarski subjekti, in povabi ustrezne kandidate k sodelovanju v postopku. Naročniki lahko omejijo število ustreznih kandidatov, ki se povabijo k sodelovanju v postopku. Naročila se oddajo izključno na podlagi merila najboljšega razmerja med ceno in kakovostjo v skladu s členom 47.

2. Cilj partnerstva za inovacije je razvoj inovativnega proizvoda, storitve ali gradenj ter poznejša nabava zagotovljenega blaga, storitev ali gradenj, pod pogojem, da ustrezajo dogovorjeni kakovosti izvedbe in najvišjim stroškom, dogovorjenim med naročniki in udeleženci.

Partnerstvo za inovacije se strukturira v zaporednih fazah, ki upoštevajo zaporedje korakov v postopku raziskav in inovacij; to lahko vključuje proizvodnjo proizvodov, izvajanje storitev ali dokončanje gradenj. Pri partnerstvu za inovacije se določijo vmesni cilji, ki jih morajo doseči partnerji, in zagotovi plačilo v ustreznih obrokih.

Naročnik se lahko na podlagi teh ciljev po vsaki fazi odloči za prekinitev partnerstva za inovacije ali – v primeru partnerstva za inovacije z različnimi partnerji – za zmanjšanje števila partnerjev s prekinitvijo posameznih pogodb, če v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila navede, da lahko uporabi možnost prekinitve in pod kakšnimi pogoji to lahko stori.

3. Če ni v tem členu drugače določeno, se naročniki pogajajo s ponudniki o prvih in vseh nadaljnjih ponudbah, ki jih slednji predložijo, razen končne ponudbe, za izboljšanje njihove vsebine.

Minimalne zahteve in merila za oddajo javnega naročila niso predmet pogajanj.

4. Naročniki med pogajanji zagotovijo enako obravnavo vseh ponudnikov in pošteno konkurenco med njimi. Zato informacij ne nudijo diskriminatorno, zaradi česar bi lahko nekateri ponudniki imeli prednost pred drugimi. Vse ponudnike, katerih ponudbe niso bile izločene na podlagi odstavka 5, pisno obvestijo o vseh spremembah tehničnih specifikacij ali druge dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Naročniki zagotovijo, da imajo ponudniki po teh spremembah na voljo dovolj časa, da po potrebi spremenijo ali ponovno predložijo ponudbe.

Naročniki v skladu s členom 6 brez soglasja kandidata ali ponudnika, ki sodeluje v pogajanjih, drugim udeležencem ne razkrijejo zaupnih informacij, ki jim jih sporoči ta kandidat ali ponudnik. To soglasje ni splošno, temveč se da samo za nameravano posredovanje določenih informacij.

5. Pogajanja med postopki partnerstev za inovacije se lahko izvajajo v zaporednih fazah, da se na podlagi meril za oddajo javnega naročila, opredeljenih v obvestilu o naročilu, povabilu k potrditvi interesa ali dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, zmanjša število ponudb, o katerih se je treba pogajati. Naročnik v obvestilu o naročilu, povabilu k potrditvi interesa ali dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila navede, ali bo uporabil to možnost. Pred koncem tekoče faze lahko naročnik določi merila za oddajo in najvišje stroške, ki se uporabijo za izbiro ponudb, ki sodelujejo v naslednji fazi. Ta merila za oddajo in najvišji stroški so sorazmerni s pričakovanimi rezultati tekoče faze in cilji partnerstva za inovacije. Kadar ponudnik, ki je bil izločen v prejšnji fazi, zaradi teh meril za oddajo in najvišjih stroškov postane upravičen do naslednje faze, se ga povabi k sodelovanju v naslednji fazi.

6. Naročniki pri izbiri kandidatov uporabljajo zlasti pogoje glede sposobnosti kandidatov na področju raziskav in razvoja ter pri razvijanju in uvajanju inovativnih rešitev.

Raziskovalne in inovativne projekte, katerih cilj je izpolniti potrebe, ki jih je opredelil naročnik in jih ni mogoče izpolniti z obstoječimi rešitvami, lahko predložijo le gospodarski subjekti, ki jih naročnik povabi na podlagi ocene zahtevanih informacij.

Naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila opredeli, kakšna ureditev velja za pravice intelektualne lastnine. Naročnik v primeru partnerstva za inovacije z različnimi partnerji v skladu s členom 6 drugim partnerjem ne razkrije predlaganih rešitev ali drugih zaupnih informacij, ki mu jih v okviru partnerstva sporoči posamezen partner, če nima njegovega soglasja. Tako soglasje ni splošno, temveč se da samo za nameravano posredovanje določenih informacij.

7. Naročnik zagotovi, da se struktura partnerstva ter zlasti trajanje in vrednost posameznih faz določijo ob upoštevanju stopnje inovativnosti predlagane rešitve ter zaporedja raziskovalnih in inovacijskih dejavnosti, potrebnih za razvoj inovativne rešitve, ki na trgu še ni na voljo. Ocenjena vrednost blaga, storitev ali gradenj ni nesorazmerna glede na naložbe, ki so potrebne za njihov razvoj.“;

(10) člen 28 se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. za naročila gradenj, naročila blaga in naročila storitev:

(a) če v odprtem postopku, omejenem postopku, postopku s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, konkurenčnem dialogu ali partnerstvu za inovacije ni bila predložena nobena ponudba ali nobena primerna ponudba ali nobena prijava, pod pogojem, da prvotni pogoji naročila niso bili bistveno spremenjeni, in pod pogojem, da se Komisiji pošlje poročilo, če slednja to zahteva;

(b) v primeru nepravilnih ponudb ali oddaje ponudb, ki so nesprejemljive po nacionalnih določbah, skladnih s členi 5, 19, 21 do 24 in poglavjem VII naslova II, kot odgovor na odprti postopek, omejeni postopek, postopek s pogajanji z objavo, konkurenčni dialog ali partnerstvo za inovacije, če:

(i) prvotni pogoji naročila niso bistveno spremenjeni, in

(ii) so v postopek s pogajanji vključeni vsi ponudniki, vendar samo tisti, ki izpolnjujejo merila iz členov 39 do 46 in so v predhodno izvedenem odprtem postopku, omejenem postopku, konkurenčnem dialogu ali partnerstvu za inovacije predložili ponudbe v skladu s formalnimi zahtevami za postopek oddaje ponudb;

(c) kadar nujnost zaradi krize ni združljiva z roki, ki se zahtevajo za odprti postopek, omejeni postopek in postopek s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, vključno s skrajšanimi roki iz člena 33(7). To lahko velja na primer za primere iz člena 23, drugi pododstavek, točka (d);

(d) v kolikor je nujno potrebno, kadar iz razlogov izredne nujnosti, ki so jo narekovali dogodki, ki jih zadevni naročnik ni mogel predvideti, ni mogoče upoštevati rokov za odprti postopek, omejeni postopek ali postopek s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, vključno s skrajšanimi roki iz člena 33(7). Okoliščine, zaradi katerih je nastala izredna nujnost, ne smejo v nobenem primeru biti takšne, da bi jih lahko pripisali naročniku;

(e) kadar se zaradi tehničnih razlogov ali varstva izključnih pravic naročilo lahko zaupa samo enemu določenemu gospodarskemu subjektu;“;

(b) točka 4(b) se nadomesti z naslednjim:

„(b) za dodatne gradnje ali storitve, ki predstavljajo ponovitev podobnih gradenj ali storitev, zaupanih istemu gospodarskemu subjektu, ki mu je isti naročnik oddal prvotno naročilo, če so take gradnje ali storitve v skladu z osnovnim projektom, za katerega je prvotno naročilo bilo oddano na podlagi odprtega postopka, omejenega postopka, postopka s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, konkurenčnega dialoga ali partnerstva za inovacije.

Že ob povabilu k oddaji ponudb za prvi projekt naročniki objavijo morebitno uporabo tega postopka, pri čemer upoštevajo celotne ocenjene stroške kasnejših gradenj ali storitev, če uporabljajo določbe člena 8.

Ta postopek se lahko uporablja samo sedem let po sklenitvi pogodbe o oddaji prvotnega naročila, razen v izjemnih okoliščinah, ki se določijo z upoštevanjem pričakovane življenjske dobe katerega koli dobavljenega predmeta, instalacije ali sistema ter tehničnih težav, ki jih lahko povzroči zamenjava dobavitelja;“;

(c) točka 5 se nadomesti z naslednjim:

„(5) za naročila, povezana z opravljanjem storitev letalskega ali pomorskega prometa za oborožene sile ali varnostne sile, ki se ali se bodo izvajale v tujini, ko mora naročnik zagotoviti take storitve od gospodarskih subjektov, ki jamčijo veljavnost svojih ponudb le za taka krajša obdobja, da ni mogoče upoštevati rokov za odprti postopek, omejeni postopek ali postopek s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, vključno s skrajšanimi roki iz člena 33(7).“;

(11) v členu 29(2) se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Veljavnost okvirnega sporazuma ne sme biti daljša od deset let, razen v izjemnih okoliščinah, ki se določijo z upoštevanjem pričakovane življenjske dobe katerega koli dobavljenega predmeta, instalacije ali sistema ter tehničnih težav, ki jih lahko povzroči zamenjava dobavitelja.“;

(12) v naslovu II, poglavje V, se vstavi naslednji člen:

„*Člen 29a*

Dinamični nabavni sistem

1. Naročniki lahko za običajne nabave, katerih značilnosti, kot so splošno dostopne na trgu, izpolnjujejo njihove zahteve, uporabijo dinamični nabavni sistem. Dinamični nabavni sistem deluje kot popolnoma elektronski postopek in je med celotnim obdobjem veljavnosti nabavnega sistema na voljo gospodarskim subjektom, ki izpolnjujejo pogoje za udeležbo. Lahko se razdeli na kategorije proizvodov, gradenj ali storitev, ki so objektivno opredeljene na podlagi značilnosti postopka javnega naročanja, ki bo potekal v okviru ustrezne kategorije. Take značilnosti lahko vključujejo navedbo največjega dovoljenega obsega naknadnih posameznih naročil ali geografskega območja, na katerem se bodo izvajala nadaljnja posamezna naročila.

2. Naročniki pri javnem naročanju v okviru dinamičnega nabavnega sistema upoštevajo pravila omejenega postopka. Vsi kandidati, ki izpolnjujejo pogoje za udeležbo, dobijo dostop do sistema, število kandidatov, ki dobijo dostop do sistema, pa ne sme biti omejeno v skladu s členom 38(3). Kadar naročniki v skladu z odstavkom 1 tega člena sistem razdelijo v kategorije proizvodov, gradenj ali storitev, za vsako kategorijo podrobno določijo veljavne pogoje za udeležbo.

Ne glede na člen 33 se uporabljajo naslednji roki:

(a) minimalni rok za prejem prijav za sodelovanje je 30 dni od datuma, ko je bilo poslano obvestilo o naročilu. Ko je povabilo k predložitvi ponudb za prvo posamezno javno naročilo v okviru dinamičnega nabavnega sistema poslano, ne veljajo več nobeni dodatni roki za prejem prijav za sodelovanje;

(b) minimalni rok za prejem ponudb je najmanj 10 dni od datuma, ko je bilo poslano povabilo k predložitvi ponudb.

3. Vse sporočanje v okviru dinamičnega nabavnega sistema poteka izključno z elektronskimi sredstvi.

4. Za namene oddajanja naročil v okviru dinamičnega nabavnega sistema naročniki:

(a) objavijo javni razpis, v katerem jasno navedejo, da se uporablja dinamični nabavni sistem;

(b) v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila navedejo vsaj vrsto in ocenjeno količino načrtovanih nabav ter vse potrebne informacije v zvezi z dinamičnim nabavnim sistemom, vključno s tem, kako ta sistem deluje, uporabljeno elektronsko opremo ter tehničnimi ureditvami in specifikacijami za povezavo;

(c) navedejo morebitno razdelitev na kategorije proizvodov, gradenj ali storitev in njihove značilnosti;

(d) v času veljavnosti sistema zagotovijo neomejen, popoln in neposreden dostop do dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

5. Naročniki v celotnem obdobju veljavnosti dinamičnega nabavnega sistema vsem gospodarskim subjektom omogočajo, da se prijavijo za sodelovanje v sistemu v skladu s pogoji iz odstavka 2. Naročniki podajo končno oceno takih prijav v skladu s pogoji za udeležbo v 10 delovnih dneh od njihovega prejema. Ta rok se v posameznih upravičenih primerih lahko podaljša na 15 delovnih dni, zlasti zaradi potrebe po preučitvi dodatne dokumentacije ali po siceršnjem preverjanju, ali so pogoji za udeležbo izpolnjeni.

Ne glede na prvi pododstavek lahko naročniki, dokler povabilo k predložitvi ponudbe za prvo posamezno naročilo v okviru dinamičnega nabavnega sistema še ni bilo poslano, podaljšajo preučitveno obdobje, če v tem času ni objavljeno nobeno povabilo k predložitvi ponudb. Naročniki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila navedejo, za koliko nameravajo podaljšati to obdobje.

Naročniki čim prej obvestijo zadevni gospodarski subjekt, ali mu je bil odobren dostop do dinamičnega nabavnega sistema ali ne, in na zahtevo tudi razloge za to.

6. Naročniki v skladu s členom 34 povabijo vse udeležence, ki dobijo dostop, naj predložijo ponudbo za vsako posamezno naročilo v okviru dinamičnega nabavnega sistema. Kadar je dinamični nabavni sistem razdeljen na kategorije gradenj, proizvodov ali storitev, naročniki vse udeležence, ki dobijo dostop do kategorije, ki ustreza določenemu zadevnemu javnemu naročilu, povabijo, da predložijo ponudbo.

Naročilo morajo oddati ponudniku, ki je predložil najboljšo ponudbo na podlagi meril za oddajo, navedenih v obvestilu o naročilu za vzpostavitev dinamičnega nabavnega sistema v skladu s členom 47. Navedena merila se, kadar je ustrezno, natančneje opredelijo v povabilu k predložitvi ponudb.

7. Naročniki obdobje veljavnosti dinamičnega nabavnega sistema navedejo v javnem razpisu. O vsaki spremembi obdobja veljavnosti obvestijo Komisijo z naslednjimi standardnimi obrazci:

(a) kadar se obdobje veljavnosti spremeni, vendar se sistem ne ukine, z obrazcem, ki je bil prvotno uporabljen za javni razpis za vzpostavitev dinamičnega nabavnega sistema;

(b) kadar se sistem ukine, z obvestilom o oddaji javnega naročila iz člena 30(3).

8. Naročniki lahko kadar koli v obdobju veljavnosti dinamičnega nabavnega sistema od udeležencev, ki dobijo dostop, zahtevajo, da predložijo zadostna dokazila o pogojih za ugotavljanje sposobnosti.

9. Gospodarskim subjektom, ki se zanimajo za dinamični nabavni sistem ali so vanj vključeni, se pred začetkom obdobja veljavnosti dinamičnega nabavnega sistema ali med njim ne zaračunajo nobeni stroški.“;

(13) člen 30 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Naročniki, ki nameravajo oddati naročilo ali skleniti okvirni sporazum po odprtem postopku, omejenem postopku, postopku s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, konkurenčnem dialogu ali partnerstvu za inovacije, sporočijo svojo namero v obvestilu o naročilu.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Naročniki pošljejo obvestilo o oddaji naročila v 30 dneh po oddaji vsakega posameznega naročila na podlagi dinamičnega nabavnega sistema. Vendar lahko taka obvestila pošiljajo tudi po četrtletjih. V tem primeru pošljejo zbrana obvestila v 30 dneh po koncu vsakega četrtletja.“;

(14) člen 33 se spremeni:

(a) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. V omejenih postopkih, postopkih s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, pri uporabi konkurenčnega dialoga in partnerstva za inovacije je minimalni rok za sprejemanje prijav za sodelovanje 37 dni od dneva pošiljanja obvestila o naročilu.

V primeru omejenih postopkov je minimalni rok za sprejemanje ponudb 40 dni od datuma od pošiljanja povabila za oddajo ponudb, v primeru odprtih postopkov pa je minimalni rok za sprejemanje ponudb 35 dni od datuma pošiljanja obvestila o naročilu.“;

(b) odstavek 7 se nadomesti z naslednjim:

„7. Kadar se v odprtih in omejenih postopkih ter postopkih s pogajanji z objavo obvestila o naročilu zaradi nujnosti izkaže, da se roki iz tega člena ne morejo upoštevati, lahko naročniki določijo:

(a) rok za sprejemanje prijav za sodelovanje, ki ne sme biti krajši od 15 dni od datuma pošiljanja obvestila o naročilu ali krajši od 10 dni, če je bilo obvestilo poslano z elektronskimi sredstvi v skladu z obliko in postopkom za pošiljanje objav iz točke 3 Priloge VI;

(b) v primeru omejenih postopkov rok za sprejemanje ponudb, ki ni krajši od 10 dni od datuma povabila k oddaji ponudb, in

(c) v primeru odprtih postopkov rok za sprejemanje ponudb, ki ne sme biti krajši od 15 dni od datuma pošiljanja obvestila o naročilu ali krajši od 10 dni, če je bilo obvestilo poslano z elektronskimi sredstvi v skladu z obliko in postopkom za pošiljanje objav iz točke 3 Priloge VI.“;

(15) v členu 34 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. V omejenih postopkih, postopkih s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, konkurenčnih dialogih in partnerstvih za inovacije naročniki hkrati v pisni obliki povabijo izbrane kandidate, da oddajo svoje ponudbe ali da začnejo pogajanja, v primeru konkurenčnega dialoga, da sodelujejo v dialogu, v primeru partnerstva za inovacije pa, da sodelujejo.“;

(16) člen 35 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Naročniki čim prej obvestijo kandidate in ponudnike o sprejetih odločitvah v zvezi z oddajo naročila, sklenitvijo okvirnega sporazuma ali odobritvijo dostopa do dinamičnega nabavnega sistema, vključno z razlogi za odločitev, da ne oddajo naročila ali ne sklenejo okvirnega sporazuma, za katerega je bil objavljen konkurenčni razpis, ali da ponovno začnejo postopek ali da ne uvedejo dinamičnega nabavnega sistema; naročniki te informacije ponudijo v pisni obliki, če se take informacije od njih zahtevajo.“;

(b) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Naročniki se lahko odločijo, da ne sporočijo nekaterih informacij iz odstavka 1 v zvezi z oddajo naročila, sklenitvijo okvirnega sporazuma ali odobritvijo dostopa do dinamičnega nabavnega sistema, kadar bi njihovo razkritje oviralo izvajanje prava, bilo v nasprotju z javnim interesom, zlasti obrambnimi in/ali varnostnimi interesi, škodilo zakonitim poslovnim interesom javnih ali zasebnih gospodarskih subjektov ali oviralo pošteno konkurenco med njimi.“;

(17) člen 38 se spremeni:

(a) v odstavku 3 se uvodni del nadomesti z naslednjim:

„3. V omejenih postopkih, postopkih s pogajanji z objavo obvestila o naročilu, konkurenčnem dialogu in partnerstvih za inovacije lahko naročniki omejijo število primernih kandidatov, ki jih bodo povabili, da oddajo ponudbe ali sodelujejo v dialogu oziroma v partnerstvih za inovacije. V tem primeru:“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Kadar naročniki uporabijo možnost zmanjšanja števila rešitev, o katerih je treba razpravljati, ali ponudb, o katerih se je treba pogajati, kakor je določeno v členu 26(3), členu 27(4) ter členu 27a(2) in (5), to storijo ob uporabi meril za oddajo, ki so navedena v obvestilu o naročilu ali dokumentaciji o oddaji naročila. V končni fazi dobljeno število zagotavlja pristno konkurenco, če je dovolj rešitev ali primernih kandidatov.“;

(18) v členu 42 se doda naslednji odstavek:

„7. Naročniki lahko v zvezi z naročili gradenj, naročili storitev in naročili blaga, ki vključujejo namestitvena ali inštalacijska dela, zahtevajo, da nekatere ključne naloge opravi neposredno ponudnik sam ali sodelujoči v tej skupini, kadar ponudbo predloži skupina gospodarskih subjektov kot je navedeno v členu 5(2).“;

(19) v naslovu II, poglavje VII, oddelek 3, se vstavi naslednji člen:

„*Člen 49a*

Spremembe naročil med njihovo veljavnostjo

1. Naročila in okvirni sporazumi se lahko spremenijo brez novega postopka za oddajo naročila v skladu s to direktivo v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) kadar so spremembe ne glede na njihovo denarno vrednost predvidene v prvotni dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v jasnih, natančnih in nedvoumnih določbah o reviziji, ki lahko vključujejo določbe o reviziji cen, ali opcijah. V takih določbah so navedeni obseg in vrsta možnih sprememb ali opcij ter pogoji, pod katerimi se lahko uporabijo. Ne predvidevajo pa sprememb ali opcij, ki bi spremenile splošno naravo naročila ali okvirnega sporazuma;

(b) kadar so potrebne dodatne gradnje, storitve ali dobave blaga, ki jih izvede prvotni izvajalec, niso pa bile vključene v prvotno naročilo, kadar zamenjava izvajalca:

(i) ni mogoča iz ekonomskih ali tehničnih razlogov, kot so zahteve glede zamenljivosti ali interoperabilnosti z obstoječo opremo, storitvami ali instalacijami, naročenimi v okviru prvotnega javnega naročila, in

(ii) bi naročniku povzročila velike nevšečnosti ali znatno podvajanje stroškov.

Kakršno koli zvišanje cene pa ne sme presegati 50 % vrednosti prvotnega naročila. Kadar je opravljenih več zaporednih sprememb, velja ta omejitev za vrednost posamezne spremembe. Te zaporedne spremembe ne smejo biti namenjene izogibanju določb te direktive;

(c) kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(i) sprememba je bila potrebna zaradi okoliščin, ki jih skrben naročnik ni mogel predvideti;

(ii) sprememba ne spreminja splošne narave javnega naročila in

(iii) kakršno koli zvišanje cene ne presega 50 % vrednosti prvotnega javnega naročila ali okvirnega sporazuma. Kadar je opravljenih več zaporednih sprememb, ta omejitev velja za vrednost posamezne spremembe. Te zaporedne spremembe ne smejo biti namenjene izogibanju določb te direktive;

(d) kadar izvajalca, ki mu je naročnik prvotno oddal naročilo, zamenja nov izvajalec iz enega od naslednjih razlogov:

(i) nedvoumna določba o reviziji ali opcija v skladu s točko (a);

(ii) drug gospodarski subjekt, ki izpolnjuje prvotno določene pogoje za ugotavljanje sposobnosti, v celoti ali delno nasledi prvotnega izvajalca po prestrukturiranju podjetja, vključno s prevzemi, združitvami, pripojitvami ali insolventnostjo, če to ne vključuje drugih bistvenih sprememb naročila in ni namenjeno izogibanju uporabe določb te direktive, ali

(iii) naročnik sam prevzame obveznosti glavnega izvajalca do njegovih podizvajalcev, kadar je ta možnost predvidena v nacionalni zakonodaji na podlagi člena 21;

(e) spremembe ne glede na njihovo vrednost niso bistvene v smislu odstavka 4.

Naročniki, ki so spremenili naročilo v primerih iz točk (b) in (c) tega odstavka, v *Uradnem listu Evropske unije* o tem objavijo obvestilo. Tako obvestilo smiselno vsebuje informacije, ki se zahtevajo v obvestilu o oddaji naročila.

2. Naročila se lahko prav tako spremenijo, ne da bi bilo treba preverjati, ali so izpolnjeni pogoji iz odstavka 4, točke (a) do (d), in ne da bi bil potreben nov postopek za oddajo naročila v skladu s to direktivo, kadar je vrednost spremembe nižja od obeh naslednjih vrednosti:

(a) pragov iz člena 8 in

(b) 10 % vrednosti prvotnega naročila za storitve in blago oziroma 15 % vrednosti prvotnega naročila za gradnje.

Vendar sprememba ne sme spremeniti splošne narave naročila ali okvirnega sporazuma. Kadar je opravljenih več zaporednih sprememb, se vrednost oceni na podlagi neto kumulativne vrednosti zaporednih sprememb.

3. Za namene izračuna cene iz odstavka 1, točki (b) in (c), in odstavka 2 je posodobljena cena referenčna vrednost, če naročilo vsebuje določbo o indeksaciji.

4. Sprememba naročila ali okvirnega sporazuma med njegovo veljavnostjo se šteje za bistveno v smislu odstavka 1, točka (e), kadar se zaradi te spremembe pogodba ali okvirni sporazum znatno razlikuje od prvotno oddanega naročila ali prvotno sklenjenega sporazuma. Brez poseganja v odstavka 1 in 2 se sprememba v vsakem primeru šteje za bistveno, kadar je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) sprememba uvaja pogoje, ki bi, če bi bili del prvotnega postopka za oddajo naročila, omogočili udeležbo drugih kandidatov kot tistih, ki so bili prvotno izbrani, ali sprejem druge ponudbe kot tiste, ki je bila prvotno izbrana, ali pa bi k sodelovanju v postopku za oddajo naročila pritegnili še druge udeležence;

(b) sprememba spreminja ekonomsko ravnotežje naročila ali okvirnega sporazuma v korist izvajalca na način, ki ni bil predviden v prvotnem naročilu ali okvirnem sporazumu;

(c) zaradi spremembe je znatno razširjen obseg naročila ali okvirnega sporazuma;

(d) drug gospodarski subjekt zamenja izvajalca, ki mu je naročnik prvotno oddal naročilo, v primerih, ki niso navedeni v odstavku 1, točka (d).

5. Za spremembe določb naročila ali okvirnega sporazuma med njegovo veljavnostjo, ki niso navedene v odstavkih 1 in 2, je potreben nov postopek za oddajo naročila v skladu s to direktivo.“;

(20) v členu 52(6), tretji pododstavek, se „sedem let“ nadomesti z „10 let“;

(21) v členu 55 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Revizijski postopki, določeni v tem naslovu, veljajo za naročila iz člena 2, vključno z okvirnimi sporazumi in dinamičnimi nabavnimi sistemi, ob upoštevanju izjem iz členov 12 in 13.“;

(22) v členu 58, točka (c), se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„kadar gre za naročila, ki temeljijo na okvirnem sporazumu, kot je določeno v členu 29, in v primeru naročila, ki temelji na dinamičnem nabavnem sistemu, kot je določeno v členu 29a.“;

(23) v členu 60(1) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) v primerih iz drugega pododstavka člena 58, točka (c), kadar so države članice uporabile odstopanje od obdobja mirovanja za naročila, ki temeljijo na okvirnem sporazumu ali dinamičnem nabavnem sistemu.“;

(24) člen 65 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 65*

Statistične obveznosti

1. Da se omogoči ocenjevanje rezultatov uporabe te direktive, države članice Komisiji vsako leto najpozneje do 31. oktobra pošljejo statistično poročilo o naročilih blaga, storitev in gradenj, ki so jih naročniki oddali v preteklem letu, sestavljeno v skladu s členom 66.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se obveznost začasno odpravi do 31. decembra 2030, kar ustreza obdobju načrtovanja obrambne pripravljenosti Unije.“;

(25) člen 68 se črta;

(26) člen 73 se nadomesti z naslednjim:

„*Člen 73*

Pregled in poročanje

Komisija do 1. januarja 2031 pregleda izvajanje te direktive glede izboljšanja obrambne pripravljenosti Evrope do leta 2030 ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu. Oceni predvsem, če in v kolikšni meri so bili doseženi cilji te direktive, med drugim tudi v zvezi z delovanjem notranjega trga in izboljšanjem obrambne pripravljenosti Evrope do leta 2030. Komisija v poročilu pregleda zlasti uporabo člena 8 in člena 28(2). Po potrebi poročilu priloži zakonodajni predlog.“.

Člen 3

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 24. novembra 2027. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od 24. februarja 2028.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 21. oktobra 2026

Za Evropski parlament	*Za Svet*
predsednica	*predsednik*
R. METSOLA	T. DOOLEY

V zvezi s tem aktom je bila podana izjava, ki je na voljo v UL C, C/2026/5559, 3.11.2026, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/5559/oj.